

εἰς τ' ἀφορῶντα διορισμοὺς καὶ παύσεις κληρικῶν, ἢ γάμους μεταξὺ Χριστιανῶν, μνημ.
ἐν 450, σ. 38.

120

1637. Ἀχτναμές σ. Μουράτ Δ', ὑπὲρ π. Ἱεροουσαλήμ Θεοφά-
νου Δ',
ἐν 280, Γ', σ. 225–226.

121

1637. Διαταγή Μπηκὴρ πασᾶ πρὸς τοὺς Γέροντας καὶ ραγιάδες τῆς Σύρου,
ἐν 110, σ. 31.

«Θέλει ξέρετεν πῶς ἦρθεν ὀμπρὸς μου ὁ ἐπίσκοπός σας μὲ τοὺς Γέροντες ποῦ ἀπεστεί-
λετεν ἐσεῖς μὲ τὴν γραφήν σας καὶ ἐκλάψασιν ὀμπροστά μου πῶς ὁ πῖσκοπος εἶναι πειρα-
σμένος αὐτοῦ ἀπὸ ἑναν πατᾶ ρωμαῖο . . . πῶς ἐπάτησεν πολὲς βολὲς τὶς ἐκκλησίαις του
τὲς φράγκικες ἐναντίο τὰ μπεράτια . . . καὶ ἀκόμη τότε πειράζει μὲ ἀβανίες καὶ κάλπικες
γραφὲς ποῦ ἔγραψεν εἰς τὴν Ἀντρο διὰ νὰ βάζῃ ἀνεκατώματα εἰς τὸ ραγιαῖ μου . . . Τὶ
ὁ πῖσκοπος δὲν θέλω νὰ εἶναι πειρασμένος, μηδὲ ἀπὲ τούρκους, μηδὲ ἀπὲ ρωμαίους . . .».

122

1639–1777. «Κώνδηκας τῆς κομπανίας τῶν ρωμαίων πραγματευτάδων
Σιμπινίου» τῆς Ρουμανίας,
ἐν χφ. 976 τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας, φ. 74α–131α, ἐν 402, σ. 117–119. Πρβλ. κατω-
τέρω ἀριθ. 257.

« . . . Ἀναγκαῖα δικαιώματα καὶ νομοθεσίαι τῶν πραγματευτῶν, ὅπου πρέπει νὰ τὰ φυ-
λάττωμεν ἀπαραιτήτως ἐν τῷ μέσῳ μας, διὰ σύστασιν καὶ εὐταξίαν τῆς Κομπανίας, μι-
μούμενοι τοὺς νόμους καὶ τὴν συνήθειαν τῆς τζάρας ταύτης».

123

1639?– «Μετ' ὀλίγον (μετὰ τὴν 8 Ὀκτ. 1639) ἐκανόνισεν ἡ Βενετικὴ
Γερουσία τὰ περὶ ἐφέσεων, διαζυγίων καὶ προστίμων. . . Ὅλα δὲ τὰ
ἀποφασιζόμενα περὶ ἀφορισμῶν, διαζυγίων καὶ καθαιρέσεως κληρι-
κῶν, ἐφesiβάλλονται πρὸς τὸν Γενικὸν Προβλεπτὴν τῶν τριῶν Νή-
σων . . . Αὐτοὶ δὲ ὀφείλουσι νὰ δικάζωσι κατὰ νόμους καὶ κανόνας
τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατ. Ἐκκλησίας . . .
ἐν 378, σ. 143.

124

1640. Προικοσύμφωνον ἀπὸ 6 Σεπτ., ἐν Ἰκαρίᾳ.
ἐν 243, σ. 67.

«... ἀκόμη δίνει ὁ παπᾶ Γ.Γ. (ἄσχετος πρὸς τὸν πατέρα Γ.Κ.) τὴν προῖκα τὴν ὁποίαν εἶχε τῆς γυναικὸς του, νὰ τὰ δουλεύῃ ὁ Ξ. (ὁ γαμβρὸς) νὰ δίδῃ καὶ τοῦ παπᾶ τὸ ἐμισόν, ἕως ὅτου νὰ ζῇ καὶ ἀποθανόντα του, νὰ μείνουν ἐδικὰ του, ἀσάλευτα...».

125

1640. Ὁρθόδοξος Ὁμολογία τῆς πίστεως τῆς... Ἀνατολικῆς, συνταχθεῖσα ρωσιστὶ ὑπὸ Πέτρου Μογίλα, μ. Κιέβου, ἀνεδ. ἐν μεταφράσει, ἐν 247, Α' σ. 474–487. Περὶ τοῦ γάμου σχέσιν ἔχουν αἱ ἐρωτήσεις 4θ', ρ', ρά', ριε', καὶ ρις'.

126

1641. Δεκρέτον 11 Μαΐου τοῦ Δόγη τῆς Βενετίας, ἐν 276, σ. 57.

(Αἱ ὑποθέσεις γάμου τῶν ὀρθοδόξων νὰ δικάζονται κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς τῶν κανόνας. Ταῦτα συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 20 Αὐγ. 1578 ἀπόφασιν τῆς Ἑνετικῆς Γερουσίας).

127

1643. Ὁρισμὸς σ., δι' οὗ ὁ καπουδὰν πασᾶς ὑπεχρεοῦτο ν' ἀναγνωρίσῃ ὡς νόμιμον τὴν εἰς τοὺς φράγκους γαιοκτήμονας τῆς νήσου Νάξου παροχὴν ἐντριτείας ἐκ τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ἐν 146, σ. 55–57.

128

1644. Φιρμάνιον σ. Μεχμέτ Δ', ὑπὲρ τῶν ἀνατολ. Σποράδων, μνημ. ἐν 451, σ. 34 καὶ 89, δι' οὗ, ἀναγνωριζομένων τῶν προνομίων τοῦ 1623, τῶν νησιωτῶν τούτων, διετάσσετο ὁ καπουδὰν πασᾶς νὰ μὴ ἀναμειγνύεται εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις τῶν.

129

1645. Βακτηρία Ἀρχιερέων. «Συντέτακται διὰ χειρὸς... Ἰακώβου ἱερομονάχου καὶ ἀρχιμανδρίτου καὶ ἐπιτρόπου Ἰωαννίνων...».

Ἀνέκδοτος, ἐν χφφ. Μετ. Παν. Τάφου Κπ. 30, 57, 177, ΕΒΕ 1373 (τοῦ 1703), καὶ 2254 (τοῦ 1742), Μουσείου Μπενάκη 124 (τοῦ 1704) καὶ 274 (τοῦ 1720), Μ. Σινᾶ 1122, Μ. Σουμελᾶ 6, Μ. Δοχειαρίου 286, Σχολῆς Χάλκης 78, Βατικανοῦ gr. 2577 (τοῦ 1723?), ἐλληνοκαθολικῆς Ἐπισκοπῆς Χαμάλμπαση ἐν Κπ., Μ. Μεγάλου Σπηλαίου 157, Μ. Μ. Λαύρας (Καλαβρύτων) 3, ΙΕΕΕ 301, Μ. Εὐαγγελιστρίας (Σκιάθου) 6, Ρουμ. Ἀκαδημίας 300, 649 καὶ 800, Μ. Φανερωμένης (Κύπρου), μ. Νικοπόλεως καὶ Πρε-

